

စဉ်းစားနည်း

စဉ်းစားနည်း

၅ ရက် သင်ခန်းစာ

ကောင်းသား - မြန်မာပြန်

FIVE DAY COURSE IN THINKING

Edward De Bono

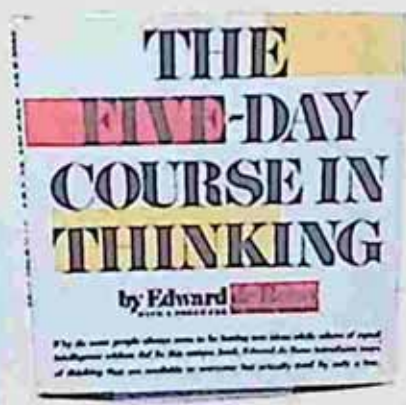
mg.yoe.com

၁၉၆၇ ခုနှစ်က စတင်ပုံနှိပ်ခဲ့တဲ့ သမိုင်းရဲ့အကြီးမားဆုံး ဦးနှောက်
တွေထဲကတစ်ခုက ထွက်လာတဲ့ မှတ်သားဖွယ် ဒီခေါင်းစဉ်က ကမ္ဘာရဲ့
ဖန်တီးမှုရှိရှိ စဉ်းစားခြင်းထဲမှာ များစွာ လူဖတ်များရင်း ကျန်ရှိခဲ့တယ်။

အမှားတစ်ခုက မှန်ကန်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုဆီ ဦးတည်သွားနိုင်
ကြောင်း အယူအဆတစ်ခုအပေါ်မှာ အခြေခံပြီး၊ 'ဒီဘိုးနိုး'က စာဖတ်သူ
ကို ပြဿနာတွေ၊ ပဟေဠိတွေ အတွဲလိုက်ကနေ လမ်းညွှန်ရင်း ကျွန်တော်
တို့ရဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးစဉ်းစားခြင်းစတိုင် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာနိုင်အောင် ဒီခိုင်းဆင်
ကူညီပေးပြီး ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တော့မှမသုံးခဲ့တဲ့ အစွမ်းအစတို့ကို
စဉ်းစားမိလာပါတယ်။

၅ ရက်ကြာအောင် စဉ်းစားရမယ့် သင်တန်းမျိုး သုံးဆင့်လုပ်ရဖို့
ရှိနေတယ်။ တစ်ခုချင်းကို ခြားနားတဲ့စဉ်းစားခြင်း၊ တစ်ခုချင်းစီအပေါ်မှာ
အာရုံစူးစိုက်ထားနိုင်အောင် ဖန်တီးရမယ်။ စစ်မှန်တဲ့ ဘဝပြောင်းလဲ
ရေးဖြစ်တဲ့ ဒီစာအုပ်က သင့်ကို တွေးတောဖို့မဖြစ်နိုင်တာတွေ စဉ်းစား
တတ်လာစေအောင် ကူညီပေးပါလိမ့်မယ်။

* * *

“ဒီဘိုးနိုးက ဘယ်တော့မှ အံ့ဩဖွယ်ရာတွေ မရပ်စဲတော့မယ့်
တောက်ပတဲ့အယူအဆတွေနဲ့အတူ အာရုံနိုးဆွနေတဲ့သူပါပဲ”

ရစ်ချက်ဘရန်စန်

Barcode with ISBN 9789953000730 and price information: KGT0073 1,500.00 KS

စဉ်းစားနည်း ၅ ရက် သင်ခန်းစာ၊ ကောင်းသာ
စာမျက်နှာ ၁၂၆++ မျက်နှာ၊ ၁၂.၈ ခင်တီx ၁၈.၅ ခင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၉၊ မေလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀

ရောင်းစွဲ ၁၅၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

စဉ်းစားနည်း
၅ ရက် သင်ခန်းစာ

Five day Course in Thinking

Edward De Bono

ကောင်းသာ

မြန်မာပြန်

မေမေအောင်မြင်စွာ ၂၀၁၅

mgyc.com

mgyc.com

မာတိကာ

- စာရေးသူရဲ့အကြောင်း	(၈)
- အမှာစာ	(၉)
- စာရေးသူရဲ့မှတ်စု	(၅)
၁။ စဉ်းစားနည်း ၅ ရက် သင်ခန်းစာ ပထမဆင့် ပုလင်းများ- ထိုးထွင်းရေးစဉ်းစားနည်း	၁
၂။ စဉ်းစားနည်း ၅ ရက် သင်ခန်းစာ ဒုတိယဆင့် အတုံးအကွက်များ- အစီအစဉ်အတွဲလိုက် စဉ်းစားနည်း	၃၉
၃။ စဉ်းစားနည်း ၅ ရက် သင်ခန်းစာ တတိယဆင့် 'L' ပုံစံကစားနည်း- မဟာဗျူဟာကျကျ စဉ်းစားနည်း	၈၅
၄။ အထွေထွေအနှစ်ချုပ်	၁၂၄

mgyc.com

mgyc.com

“ယခုစာအုပ်ဟာ ဖန်တီးမှုရှိရှိ စဉ်းစားခြင်းအတွက်
ဆရာကျလှပါတယ်”

‘ဆန်းဒေး အင်ဒီပဲန်ဒင့်သတင်းစာ’

*

“မှန်ကန်နေခြင်းက အမြဲတမ်း အဖြေမဟုတ်ပါ”

*

mgyc.com

mgyc.com

စာရေးသူရဲ့အကြောင်း

အက်ဒွပ် ဒီ ဘိုးနိုး က အောက်စဖို့ဒ် (ရုတ်ဒ်စ် ကျောင်းတော်သားအဖြစ်) ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းမှာ သင်ကြားခဲ့တယ်။ ကန်းဘရစ်တက္ကသိုလ်မှ Ph.D ရပြီး မော်လ်တာ တက္ကသိုလ်မှ MD ရခဲ့တယ်။ အောက်စဖို့ဒ်၊ လန်ဒန်၊ ကန်းဘရစ်နဲ့ ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်များမှာ ရာထူးများခန့်ထားခြင်း ခံရတယ်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်မှာ 'ကန့်လန့်ဖြတ်အတွေး' (Lateral thinking) ဟု အသုံးများကြသော ဘာသာရပ်တစ်မျိုးကို တီထွင်ခဲ့ပြီး၊ ထောင်ပေါင်းများစွာမှစကာ အမှန်တကယ် သန်းပေါင်းများစွာထိအောင် ကမ္ဘာအနှံ့အပြားမှာ သူ့နာမည်ဟာ စဉ်းစားတွေးတောမှုအသစ်နဲ့ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းတို့ရဲ့ လက္ခဏာတစ်ရပ် ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ သူ စာအုပ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရေးသားခဲ့ရာ ဘာသာစကားပေါင်း ၃၄ မျိုး အထိ ဘာသာပြန်ရပြီး သူ့အကြံဉာဏ်များကို နိဘယ်ဆုရသူ ပညာရှင်ကြီးနဲ့ ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်များက ရှာကြံရယူနေကြရတယ်။

mgyc.com

mgyc.com

အမှာစာ

လူအများစုက သူတို့ရဲ့လမ်းလျှောက်တာ၊ အသက်ရှူ
 တာတွေလောက်တောင် စဉ်းစားတွေးတောတာကို လုပ်ဖော်
 မရကြဘူး။ စဉ်းစားခြင်းက သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်
 နေတဲ့ ဖြစ်စဉ်ပဲမို့ ဒါလုပ်ရတာ ပျော်မွေ့စရာတစ်ခုပါပဲ။
 ဘယ်လိုပဲဖြစ်ပါစေ တစ်ဦးချင်းဖြစ်မှုတွေမှာ စဉ်းစားခြင်း
 စတိုင်တွေ များစွာ မတူကွဲပြားကြတဲ့အတွက်၊ တစ်ဦးချင်း
 ကြားမှာ လုံလောက်အောင် ခြားနားနေတာက တစ်ဦးဦး
 လုပ်နိုင်သမျှ စဉ်းစားခြင်းထဲ ကျွမ်းကျင်မှုအလိုက် ကွဲပြားသွား
 ရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပညာရေးရဲ့ နှစ်ကာလရှည်ရှည်က ဗဟုသုတနဲ့ အများ
 စု ပတ်သက်နေတယ်။ အချက်အလက်တွေက အချက်အလက်
 တွေအပေါ် စုပြုံထပ်နေ၊ ပုံနေကြတဲ့အတွက် စဉ်းစားခြင်းရဲ့
 အခြေခံနည်းစနစ်တွေနဲ့ အချိန်ဖြုန်းမှု နည်းနေရင်တော့၊
 ဒီအစုအပုံက နည်းနေမှာပဲဖြစ်တယ်။ စဉ်းစားခြင်း ကျွမ်းကျင်
 မှုက ဘေးထွက်ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုလိုပါပဲ။ သီးခြားဘာသာရပ်

တွေကို အသေးစိပ် ဂရုစိုက်မှုနောက် လိုက်ပါသင့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါကိုလုပ်ရမှာလား စဉ်းစားကြည့်ပါ။ တကယ်လို့ လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ တဝဲလည်လည်နဲ့ အလဟဿဖြုန်းတီး တဲ့လုပ်ငန်းစဉ် ဖြစ်မသွားဖို့ လိုပါတယ်။ နို့မဟုတ်ရင် ဝက်သားဟင်းတစ်ခွက်လေးကြော်ဖို့ ဘုရားတစ်ဆူလုံး ထင်း စိုက် လောင်စာရှို့သလို ဖြစ်ကုန်မယ်။ အချက်အလက်တွေ ပြည့်ကြပ်နေဖို့ထက် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် စဉ်းစားခြင်းကသာ များစွာပိုအရေးကြီးပါတယ်။

ဒီစာအုပ်က စဉ်းစားခြင်းနဲ့ ပတ်သက်သမျှ လုပ်ဖို့ပါပဲ။ စဉ်းစားခြင်းနည်းစနစ်တွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချက်တွေရဖို့၊ အခြေအနေတွေကို ရွေးချယ်သွားရမှာပါ။ ဓာတ်ပုံရိုက်ရာမှာ အလင်းပေးခြင်းနည်း သုံးသလိုပဲပေါ့။

စဉ်းစားခြင်းအကြောင်း စာတွေဖတ်ရမှာ ပျင်းစရာ တော့ ကောင်းနေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ စဉ်းစားခြင်းဖြစ်စဉ်ထဲ လှည့်ပတ်ကစားရတာလည်း ပျော် စရာတွေ တစ်ပုံကြီးရနိုင်ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်က ဒါလုပ်ရမယ်၊ ဟိုဟာမလုပ်ရဘူးလို့ ပြောတာမဟုတ်ပါ။ အချက်သုံးချက် ဖြစ်တဲ့ ရိုးစင်းမှု၊ ပါဝင်ပတ်သက်မှု၊ အားထုတ်ရယူမှုတို့အပေါ် အခြေခံတယ်။ ဒီစာအုပ်က စာဖတ်သူကို သူ့ကိုယ်ပိုင် စဉ်းစား ခြင်းစတိုင်၊ ယင်းရဲ့အားကောင်းချက်၊ အားနည်းချက်တို့ကို သတိရှိမှုတွေ တိုးတက်အောင်လုပ်ခြင်းအပေါ် ပျော်မွေ့ဖို့ ရည်စူးပါတယ်။ စာဖတ်သူဟာ တစ်စုံတစ်ရာအချက်တွေမှာ ပိတ်ဆို့သွားနိုင်တယ်။ အခြားစာဖတ်သူက မဟာဗျူဟာတွေ သုံးချင်သုံးသွားနိုင်လိမ့်မယ်။ ဘယ်ကျွမ်းကျင်မှုမဆို တိုးတက်

ရေးနဲ့ မှန်ကန်ရေးအတွက် ပထမဆုံးခြေလှမ်းကတော့ သတိ ရှိမူပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စာဖတ်သူတွေဆီက လိုအပ်တဲ့ အားထုတ်မှုကတော့ သူ့ကိုယ်သူ အောက်ပါမေးခွန်းတစ်ခု မေးကြည့်ဖို့ပါပဲ။

“ငါ ဘာဖြစ်လို့ ဒီကိစ္စမှာ အခက်အခဲတွေ လာတွေ့နေ ရတာလဲ”

ဒီစာအုပ်ထဲမှာ စာဖတ်သူတွေအပေါ်မှာ တည်နေတဲ့ သင်ယူလို့ရသမျှတွေကလွဲလို့ ဘာမှသင်ပေးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ နောက်ထပ်အကြံပေးလိုတာတွေက စဉ်းစားခြင်းအပေါ် စာဖတ်သူရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အယူအဆတွေ နှိုးဆွလာအောင် ရည်စူး ပါတယ်။ အာရုံနိုးထနေတဲ့ စာဖတ်သူက ပျင်းရိထိုင်းမိုင်းသူ စာဖတ်သူထက် ဒီစာအုပ်ထဲက အချက်တွေကို စာရေးသူ ကိုယ်တိုင်ထက်တောင်မှ ပိုများများရသွားနိုင်ဖွယ် ရှိသေး တယ်။

ဒီစာအုပ်ဝယ်ပြီးရင်တော့ သင် ကျေနပ်တဲ့အထိ သုံးဖို့ပဲ ရှိပါတယ်။ အလျင်လိုစရာ မရှိပါ။ တရုတ်ပန်းချီကားတွေ၊ နေရာလွတ် ကွက်လပ်တွေနဲ့ တူလှပါတယ်။ ဘာမှမဖြစ်ခဲ့တဲ့ အချိန်တွေမှာ သူ့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်တွေ ရှိနေတယ်။

သင်တန်းတွေကို ဇိမ်ကျနစွာ စဉ်ဆက်မပြတ် လိုက်ပါ တဲ့ ခြေလှမ်းတွေနဲ့ ဒီဇိုင်းဆင်ထားပါတယ်။ သင်တန်းတစ်ခု ချင်းရဲ့ အစီအစဉ်ကိုတော့ ထိန်းသိမ်းထားရပါလိမ့်မယ်။

ဇာတ်ခွပ် ဒီ ဘိုးနိုး
ဇူလိုင်၊ ၁၉၆၇

စာရေးသူရဲ့မှတ်စု

ဒီစာအုပ်ရဲ့ စဉ်းစားခြင်းဆိုင်ရာ ခြားနားတဲ့အပိုင်း သုံးပိုင်းကတော့ (ထိုးထွင်းရေး စဉ်းစားနည်း၊ အစီအစဉ်အတွဲ လိုက် စဉ်းစားနည်း၊ မဟာဗျူဟာကျကျ စဉ်းစားနည်း) များ ဖြစ်ကြတယ်။ ကျစ်လျစ်ခိုင်မာ အသေဖြစ်နေတာတွေ မဟုတ် ကြပါ။ ဒီအပိုင်းတွေက တစ်စုံတစ်ရာ အတိုင်းအတာအထိ ပြန်ထပ်နိုင်ပြီး သီးသန့်လုပ်ငန်းစဉ်တွေကို ခြားနားတဲ့ခေါင်း စဉ်အောက်မှာ တွေ့နိုင်တယ်။ စဉ်းစားခြင်းရဲ့ အခြေခံလုပ် ငန်းစဉ်တွေက အပိုင်းကဏ္ဍအားလုံးမှာ ဘုံဖြစ်နေမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ စဉ်းစားခြင်းရဲ့ တစ်စုံတစ်ရာရှုထောင့်တွေကိုတော့ အပိုင်းတစ်ခုမှာ တခြားအပိုင်းထက် ပိုထုတ်ယူနိုင်ပါတယ်။ ခေါင်းစဉ်တွေက ဒီခြားနားတဲ့လေးနက်မှုနဲ့ ဖော်ပြထားရုံမျှ ဖြစ်ပြီး ဒီအပိုင်းကို ဘယ်လိုကိုင်တွယ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ညွှန်ကြား ချက် မရှိပါဘူး။

◆ ထိုးထွင်းရေးစဉ်းစားနည်း ။ ။ ဖြေရှင်းချက်ဆီ ဦးတည်နေတဲ့ ခြေလှမ်းများအားလုံးက မထင်ရှားလှပါဘူး။

ဖြေရှင်းချက်က ရုတ်ခြည်းစဉ်းစားရင်းက ခုန်ထွက်လာမလို ထင်ရတယ်။ ချဉ်းကပ်ချက်တစ်ခုနောက်ကို လိုက်နေမှန်း သတိထားမိရုံထက် ပို၍မှန်ကန်တဲ့ ချဉ်းကပ်ချက်ကို ရှာဖွေကိစ္စ က ပိုအရေးကြီးနေကြတယ်။

◆ **အစီအစဉ်အတွဲလိုက် စဉ်းစားနည်း** ။ ။ ဖြေ ရှင်းချက်က တိုးတက်တဲ့အစီအစဉ်အတွဲလိုက် ခြေလှမ်းတွေ (ပြုပြင်မွမ်းမံထားမှု၊ တိုးတက်မှု၊ အမှားအယွင်းများ၊ အယူ အဆအသစ်များ၊ စသဖြင့်) အစီအစဉ်အတွဲတွေဟာ ယုတ္တိ ဗေဒကျကျ အတွဲတစ်ခု ဖြစ်စရာမလိုဘဲ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ခြေလှမ်းတွေ တစ်ခုနောက်က နောက်တစ်ခု ဖြစ်နေရမယ်။

◆ **မဟာဗျူဟာကျကျစဉ်းစားနည်း** ။ ။ ဒီကိစ္စက ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ခြေလှမ်းတွေ မြောက်မြားစွာအနက်က အနီးစပ် ဆုံးခြေလှမ်းတွေပဲ ရွေးချယ်တာနဲ့ ဆိုင်နေလိမ့်မယ်။ ရှာဖွေ ရေးက တိကျတဲ့ဖြေရှင်းချက်တစ်ခုအတွက် မဟုတ်ဘဲ၊ အခြား အရာတွေထက် ပိုထိရောက်မယ့် အပြုအမူတစ်ရပ်ရဲ့ ပေါ်လစီ အတွက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုးထွင်းရေးပြဿနာတွေက အစီအစဉ်အတွဲလိုက် ပြဿနာတွေနဲ့ ဖြေရှင်းနိုင်ပြီး အစီအစဉ်အတွဲလိုက် ပြဿနာ တွေကိုလည်း ထိုးထွင်းရေးဖက်ရှင်နဲ့ ဖြေရှင်းနိုင်သလိုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလုပ်ငန်းစဉ်နှစ်မျိုးစလုံးက မဟာဗျူဟာကျကျ စဉ်း စားနည်းထဲမှာလည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။

စဉ်းစားနည်း ၅ ရက် သင်ခန်းစာ
ပထမဆင့်

ပုလင်းများ- ထိုးထွင်းရေးစဉ်းစားနည်း

နိဒါန်း

သင်တန်းကို မနက်ဖြန် စတင်မယ်၊ ဒီအထိ ဘာမှမလုပ်သေးဘဲ သင့်ရဲ့စဉ်းစားခြင်းက ဖြစ်နိုင်သမျှ ရွန်းရွန်းဝေရေး၊ ထိရောက်ရေးအတွက် ပဲ စဉ်းစားရမယ်။ ယင်းရဲ့ လက်ရှိထူးချွန်နေမှုကို စဉ်းစား၊ ဒါပေမဲ့ ဒီ လက်ငင်း ထူးချွန်နေမှုဟာ နောက်ထပ်တိုးတက်ဖို့ကိုပဲ ရှေ့ရှုနေရမယ်။ ဒီလိုထူးချွန်မှုမျိုးကို သရုပ်ဖော်ခင်းကျင်းဖို့ သို့မဟုတ် သံသယထားဖို့ တစ်ခုခုနဲ့ ဒီသင်တန်းကိုတက်ဖို့ မျှော်လင့်ပါ။

သင့်စဉ်းစားခြင်းကို လေ့ကျင့်ဖို့ အခွင့်အလမ်းတွေက စိတ်ကူးယဉ် နေတာထက် လက်တွေ့ဒိဋ္ဌဓမ္မကျနေရမယ်။ ဒါက လက်တွေ့သင်တန်း ဖြစ်တဲ့အတွက် ကိရိယာတန်ဆာပလာတွေ စုဆောင်းထားရမယ်။

- ◆ ဘီယာပုလင်း သို့မဟုတ် အချိုဖျော်ရည်ပုလင်း ဘူးခွံ အလွတ် ၄ လုံး။
- ◆ စားပွဲတင်သားလှီးဓားပါးပါး ၄ ချောင်း၊ (ဓားနဲ့အတူ လက် ကိုင်ရိုးပါ ပြားချပ်ချပ်ဖြစ်ပြီး ဓားပြားထိပ်ဝိုင်းနေရမယ်၊ မထိမရှုနိုင်အောင်လို့)
- ◆ ရေပြည့်နေတဲ့ ဖန်ခွက် ၁ လုံး။

တစ်ခုခုအကြောင်း စဉ်းစားနေတာက စဉ်းစားခြင်းလုပ်ငန်းကို စဉ်းစားဖို့ရာ တစ်ခုတည်းသောလမ်းပါပဲ။ စဉ်းစားခြင်းအတွက် တစ်ခုခုကို ပြသဖို့ကလည်း ယင်းရဲ့ထိုက်တန်ခြင်းကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ဖို့ တစ်ခုတည်းသော လမ်းပါပဲ။

၅ ရက်ကြာသင်တန်း ပထမဆင့်မှာ လုံးဝရုတ်တရက် 'နှိုးဆွမှု အာရုံ ဖျတ်ခနဲလက်ခြင်း' တစ်နည်းက ထိုးထွင်းရေးစဉ်းစားနည်းလို့ ခေါ်ကြတာနဲ့ ယေဘုယျဖြေရှင်းနေကျ ပြဿနာမျိုးတွေ သုံးပါတယ်။

ပထမရက်

ပြဿနာ (၁)

စားပွဲပေါ်မှာဖြစ်စေ၊ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာဖြစ်စေ ပုလင်း ၃ လုံးကို တည့်တည့်ထောင်ထားပါ။ သုံးနားညီတြိဂံရဲ့ အနား ၃ ဘက် ထောင့်တွေ မှာ ပုလင်းတစ်လုံးစီ နေရာချပါ။ ပုလင်း ၂ လုံးရဲ့ အောက်ခြေကြား အကွာအဝေးက ဓားတစ်ချောင်းအရှည်ထက် မသိမသာ ပိုနေရမယ်။ မည်သည့်ဓားတွေရဲ့ ဘယ်အပိုင်းမှ မြေကြီးနဲ့မထိရပါ။ အောက်ခံက ရေအပြည့်ဖန်ခွက်ကို တောင့်ခံနိုင်အောင် အားကောင်းရလိမ့်မယ်။

ပြဿနာက ဒီလိုပါ။ ဒါကို သင်ကြိုက်သလို ချဉ်းကပ်နိုင်တယ်။ ယုတ္တိဗေဒနည်းနဲ့လည်း ဒါကို သင်တိုက်ခိုက်နိုင်တယ်။ ဓားတွေနဲ့ ပတ်လည်ဝိုင်းဆော့ရင်း တစ်ခုခုပေါ်လာအောင် လုပ်နိုင်သေးတယ်။ ဖြေရှင်းချက်ပေါ်လာနိုးနိုး စောင့်နိုင်သေးတယ်။ ဒါ့အတွက် တကူးတက သင်ရှာနိုင်သေးတယ်။ ဒီပြဿနာမှာ ဖြေရှင်းချက် မရှိနိုင်ဘူးလို့တောင် သင်ဆုံးဖြတ်နိုင်သေးတယ်။

ပြဿနာအပေါ် သင်လုပ်နေစဉ် ဒါကိုဖြေရှင်းရေး သင် သက်

သက်သာသာ အကဲဖြတ်ရမယ်။ ဘယ်လောက်ကြာကြာ လုပ်ရမယ်ဆိုတာ အကဲဖြတ်ရမယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်လို့ ဘယ်လိုချမှတ်ရမှန်း အကဲဖြတ်ရမယ်။ သင်သုံးနေတဲ့ ချဉ်းကပ်ချက်နဲ့ ခြားနားတာတစ်ခုခု သင်အကဲဖြတ်ရပြီး ဘာကြောင့် သူတို့သုံးရသလဲဆိုတာ စဉ်းစားရမယ်။ သီးခြားချဉ်းကပ်ချက်တစ်ခုက ပိတ်ဆို့သွားဖို့ ဘယ်လိုဆုံးခန်းတိုင်သွားသလဲလို့ အကဲဖြတ်ရမယ်။ ဖြေရှင်းချက်တွေ ဘယ်လောက်များများရှိသလဲ၊ ရှိကောရှိရဲ့လားလို့ အကဲဖြတ်ရမယ်။ တကယ်လို့ ဖြေရှင်းချက်တွေ မရှိရင် ဒါကိုသိဖို့ သင်အချိန်ဘယ်လောက် ကြာကြာယူရသလဲ အကဲဖြတ်ပြီး သင့်ဆုံးဖြတ်ချက် ဘယ်လောက်သေချာသလဲလို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ။

ပြဿနာက သင့်ရဲ့စဉ်းစားခြင်းကို စဉ်းစားဖို့ အခွင့်အလမ်း တစ်ရပ်အဖြစ် ရည်ရွယ်ပါတယ်။ ဖြေရှင်းချက်တစ်ခုအတွက် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တောင်းဆိုတာတွေ မရှိပါဘူး။

ဒီနေ့အဆုံးမှာ သင်ဟာ မအောင်မမြင်နဲ့ ဆက်ရှိနေဦးမယ်ဆိုရင် တောင် ဒီပြဿနာအပေါ်မှာပဲ အိပ်ပျော်သွားဖို့ သင်ရွေးချယ်နိုင်ပြီး နောက်အခန်း ဖတ်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဖြေရှင်းချက်တစ်ခုရှာဖို့ သင် ရွေးချယ်နိုင်သေးတယ်။

ပုလင်း ၃ ခု ပြဿနာအတွက် ဖြေရှင်းချက်

တစ်ကြိမ်ခင်းကျင်းလိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ ဖြေရှင်းချက်ဆိုတာ အံ့မခန်း နိုင်အောင် အချိန်၊ အားထုတ်မှုတစ်ခုခုနဲ့ ရှာရမယ်ဆိုတာ သိပ်ရှင်းနေတယ်။

ပထမဆုံး ဓား ၄ ချောင်းအနက်က ၁ ချောင်းကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်ပါ။ ဓား ၄ ချောင်းထက် ပိုမသုံးရဘူးဆိုသလို၊ ဓား ၄ ချောင်းစလုံး

သုံးရမယ်လို့လည်း မဆိုလိုပါဘူး။ နိစ္စဂူဝဖြစ်နိုင်တဲ့ ဘုံအမှားက တစ်စုံ တစ်ရာကိစ္စတွေ လုပ်ရမယ်လို့ လျာထားပြီး အဲဒီ လျာထားချက်အတိုင်း ရှေ့ဆက် အကောင်အထည်ဖော်နေတာပါပဲ။ မမှန်ကန်တဲ့ လျာထားချက် အပေါ်မှာ အခြေခံနေရင် ထူးချွန်တဲ့စဉ်းစားခြင်းကလည်း သုံးမရတော့ ပါဘူး။

ဓားသွားတွေယှက်ထားတဲ့ အစီအစဉ်က ရှေ့ကပြထားတဲ့ ဖြေရှင်း ချက် (ပုံ-၁) ကို ပေးပါတယ်။

ပုလင်းတွေကြားမှာ ခိုင်မာတဲ့ ၃ နားညီ တြိဂံပုံ ပလက်ဖောင်းကို ဖန်တီးထားတယ်။ ပုလင်းထိပ်တွေ အပေါ်ဘက် လှည့်လို့ပေါ့။ ပလက် ဖောင်းရဲ့ အလယ်တည့်တည့်မှာ ရေအပြည့်ထည့်ထားတဲ့ဖန်ခွက် (အစက် ချစက်ဝိုင်း) ကို နေရာချထားတယ်။

ဖြေရှင်းချက်က လုံလောက်အောင် ရိုးရှင်းပါတယ်။ ပုလင်းတွေဆီ ဓားတွေနဲ့ သက်သက်သာသာ အရောက်သွားဖို့ပါပဲ။ ဖြေရှင်းချက်တစ်ခု က ဘာကြောင့် သိပ်ရိုးရှင်းနေရပါလိမ့်၊ အတွေ့အကြုံရဲ့ အသင့်လုပ်ပြီး သား အခင်းအကွက်တွေ ပိုသုံးရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ စဉ်းစားနေလို့ပါပဲ။ ဒီပြဿနာအတွက် ဒီလိုအခင်းအကွက်တစ်ခုက နီးစပ်လာပြီဆိုရင် ဖြေ ရှင်းချက်ကလည်း အမှန်ပဲ လွယ်သွားတော့တာပါပဲ။

ထင်ရှားပြီး သက်ဆိုင်ရာ အခင်းအကွက်တချို့ကို သူတို့ ကူညီနိုင် တဲ့ ဖြေရှင်းချက်တွေရဲ့ ပိုဝင်စွက်ဖက်တာ ခံရဖွယ်ရှိတယ်။ ပုလင်း ၂ ခုရဲ့ကြား အကွာအဝေးက ဓားတစ်ချောင်းရဲ့အရှည်ထက် ပိုကြီးတဲ့ အတွက် ပုလင်း ၂ ခုရဲ့ကြားမှာ ဓား ၂ ချောင်းသုံးဖို့ လိုလာပါတယ်။ ရှည်လျားတဲ့ အရှည်အလျားတစ်ခုရဖို့ ဓား ၂ ချောင်းကို ဆက်ရ ချည်ရ မလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ ချည်စရာ ဘာမှမရှိပါ။

ဓားအဖျားတွေကို တြိဂံရဲ့ဗဟိုချက်အမှတ်ဆီ ဦးလှည့်ထားတဲ့

အနေအထားလို သင် အကဲဖြတ်နိုင်တယ်။ ဒါ သဘာဝကျသမို၊
နောက်ဆုံးဖြေရှင်းချက် ဖြစ်သွားတယ်။

တစ်ဦးချင်းစီတိုင်းမှာ ဦးနှောက်ရဲ့ဖြစ်စဉ်တွေက မြင့်မားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ရေးရာတွေ ဖြစ်ကြတယ်။ အလေ့အထ၊ အတွေ့အကြုံနဲ့ စိတ်နေစိတ်
ထားတွေမှာတောင် သူတို့ရဲ့ဩဇာတွေ အားလုံးထူးချွန်နေကြတယ်။
မှားယွင်းတဲ့ ချဉ်းကပ်မှုတွေ၊ ဦးနှောက်ပိတ်ဆို့မှုတွေနဲ့ စိတ်အာရုံနှိုးဆွမှု
ကင်းမဲ့တာတွေ ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ယုံကြည်မှုတွေ တလွဲဦးတည်သွား
တာ၊ ယုံကြည်မှုကင်းမဲ့မှုထဲ အခြေကျနေတတ်တယ်။

နောက်ဆုံးဖြေရှင်းချက်က ယုတ္တိဗေဒအားထုတ်မှုနဲ့ အခွင့်အရေးရ
သလို ရောက်လာတတ်တယ်။ ဖြေရှင်းချက်ရဲ့ ရိုးရှင်းမှုကို နားလည်ဖို့ရာ
ဘယ်သူမှ အခက်အခဲမရှိနိုင်ဘူး။

ပြောင်မြောက်တဲ့ အမြန်နှုန်းနဲ့ ပြဿနာမဖြေရှင်းနိုင်သူ အားလုံး
အဖို့ တကယ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဦးနှောက်ဖြစ်စဉ်ရဲ့ သိစိတ်တစ်ခုဆီက ပုဂ္ဂိုလ်ရေး
သင်ခန်းစာတွေ ရယူသင့်တယ်။ ဒါက ဖြေရှင်းချက်ရတာထက်တောင်
ပိုထိုက်တန်သေးတယ်။

ပြဿနာဖြေရှင်းဖို့ ကြိုးစားရင်း တချို့က ယုတ္တိဗေဒကိုသုံးဖို့
အားထုတ်လာနိုင်တယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ထင်ရှားတဲ့လားရာ မရှိခဲ့ရင်
ယုတ္တိဗေဒက လားရာအမှားဆီ ဦးတည်သွားစေတဲ့အတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်
နှောင့်နှေးသွားတာတွေ ဖြစ်နိုင်ပြီး မဖြစ်နိုင်တာတွေ လုပ်မိတတ်တယ်။

အခြားသူတွေက အခွင့်ပေါ်လာသလို စဉ်းစားခြင်းကို ပိုကြိုက်နှစ်
သက်နိုင်တယ်။ ဒီဟာမျိုးက လားရာလည်းမလို၊ ဇောက်ချချက်လည်း
မလိုဘူး။ ဒါက ထိန်းချုပ်ဖို့လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဓားပါးလေးတွေနဲ့
ကစားရင်း အယူအဆတွေပေါ်လာပြီး သူတို့ကို တစ်နေရာပြီး နောက်
တစ်နေရာပြောင်း နေရာချနိုင်ပါတယ်။ ကြိုးစားခဲ့တဲ့ အယူအဆတစ်ခု

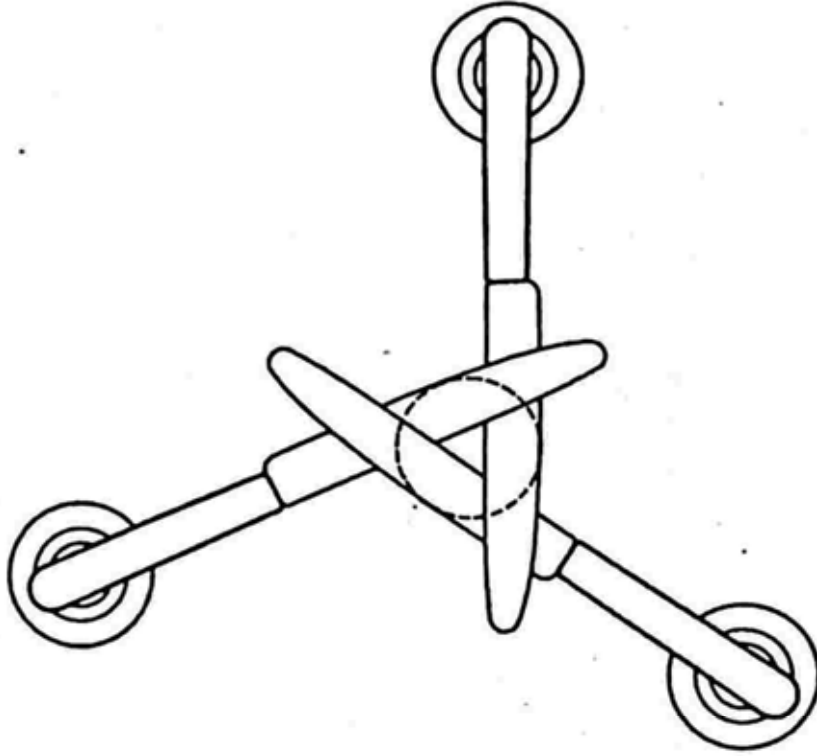
ချင်းစီကို အသုံးမကျတော့သလို စွန့်ပစ်နိုင်တယ်။ အဲဒီလိုစွန့်ပစ်တာ တောင် ကျဆုံးမှုတွေဆီက အယူအဆအသစ်တွေ ပေါ်ထွက်လာနိုင်သေး တယ်။ ဒါက အလဟဿဖြုန်းတီးတဲ့ ရှည်လျားတဲ့ဖြစ်စဉ်လည်း ဖြစ်နိုင် တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါက မှန်ကန်တဲ့ဖြေရှင်းချက်ဆီ မကြာခဏ ဦးတည် သွားနိုင်တယ်။ အထူးသဖြင့် ယုတ္တိဗေဒအရ ရှေ့ဆက်သွားမယ့် ထင်ရှား တဲ့လားရာ မရှိခဲ့ရင်ပေါ့လေ။

ပထမနေ့ အတွေ့အကြုံမှာ သတိထားဖို့ ထိုက်တန်တဲ့အချက် တွေက အောက်ပါတို့ပါပဲ။

- ၁။ ပြင်ပအခင်းအကျင်းမှာ အာမခံမယ့်ပစ္စည်းတွေ မယူတာက အရေးကြီးတယ်။
- ၂။ အတွေ့အကြုံအရ အခင်းအကွက်တွေ ပြင်ဆင်ပေးထား တာ မရှိရင် ဖြေရှင်းချက်ရဖို့ ချဉ်းကပ်ချက်တွေ ခက်ခဲနိုင် တယ်။
- ၃။ အတွေ့အကြုံအရ သို့မဟုတ် ဖြတ်ထိုးဉာဏ်အရ ပြင်ဆင် ပေးတဲ့ အခင်းအကွက်တွေက မသက်ဆိုင်ခဲ့ရင် ပြဿနာ ဖြေရှင်းရေးကို ဟန့်တားလာနိုင်တယ်။
- ၄။ စီရင်မှုနဲ့ အမှားတွဲရက်လုပ်ငန်းစဉ်က ယုတ္တိဗေဒလိုပဲ ထိရောက်လာနိုင်သေးတယ်။

သရုပ်ဖော်ပုံ (၁)

‘ပုလင်း ၃ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်ပုံ’

ဒုတိယရက်

ပြဿနာ (၂)

ဒုတိယပြဿနာက ပုလင်း ၄ လုံးထိပ်တွေနဲ့ ပလက်ဖောင်း ဆောက်လို့ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် ရှာဖို့ပါပဲ။ ဓားပါးလေး ၄ ချောင်းစလုံး သုံးရမယ်။ ပုလင်းတစ်လုံးစီကို စတုရန်းပုံရဲ့ ထောင့်နေရာ ၄ ခုမှာ ပုလင်းဝအပေါ်ဘက် လှည့်ထောင်ထားပါ။ စတုရန်းရဲ့အနားတစ်ဖက် ချင်းက ဓားရဲ့အရှည်ထက် အနည်းငယ်ရှည်နေရမယ်။ ဒီတော့ ဓား တစ်ချောင်းက ပုလင်းရဲ့အောက်ခြေတွေကြားမှာ လွယ်ကူစွာ ရွေ့လျားနိုင် တယ်။ ပုလင်း ၄ ခုစလုံး သုံးရမယ်။ ပလက်ဖောင်းက လေးဖက်လေး တန် အလျားညီမျှစွာရှိနေတယ်။ ပုလင်း ၄ ခုရဲ့ အလယ်ဗဟိုချက် အမှတ်မှာ ရေအပြည့်ထည့်ထားတဲ့ ဖန်ခွက် (အစက်ချစက်ဝိုင်းပုံ) ချထားလောက်အောင် ပလက်ဖောင်းက တောင့်ခံနိုင်စွမ်းရှိရမယ်။ ဓား ၄ ချောင်းစလုံး သုံးနိုင်ပြီး ဓားရဲ့ဘယ်အစိတ်အပိုင်းမှ မြေကြီးကို မထိရ။

ပြဿနာက ယခင်ကနဲ့ အလားတူနေပေမယ့် ၃ နားညီကြိမ်နဲ့ အခု ဒုတိယရက်ရဲ့ စတုရန်းလေးထောင့်ကွက်တို့ရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိချင်းက

ခြားနားကြပါတယ်။ တြိဂံက တည်ငြိမ်တယ်။ ဒီတည်ငြိမ်မှုကြောင့် ပထဝီဝင်တည်ဆောက်မှုရဲ့ အခြေခံဖြစ်နေတယ်။ တြိဂံကို စတုရန်းပုံ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်ရတယ်။

ယခင်လိုပဲ ပြဿနာက စဉ်းစားခြင်းထဲပါဝင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဖြစ်စဉ် တွေရဲ့ လုပ်ရပ်တွေ စောင့်ကြည့်ဖို့ အခွင့်အလမ်းတစ်ရပ်အနေနဲ့ ရည်ရွယ် ရမယ်။ ယခင်ပြဿနာက အတွေ့အကြုံနဲ့အတူ သိစိတ် နည်းစနစ်က ပိုထိရောက်သင့်တယ်။ ဒီလိုသတိရှိမှုရဲ့ ရည်စူးချက်က ပိုမိုထင်ရှား နိုင်ပါတယ်။

ဘယ်နည်းစနစ်က ထိရောက်ကြောင်းနဲ့ မရဏအဆုံးသတ်တွေကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်ကြောင်း သင်ဆုံးဖြတ်ပြီးသား ဖြစ်နိုင်တယ်။ ရှေ့ဆက်လုပ် ရမယ့် ယုတ္တိဗေဒလားရာရဲ့ အယူအဆတစ်ခုကိုတောင် သင်ရနိုင်ပါ တယ်။

ဒီအကြောင်းရင်းတွေ အားလုံးအတွက် ပြဿနာက ယခင်တစ်ခု ထက် ဖြေရှင်းဖို့ အချိန်လျော့နည်းနိုင်တယ်။ အရင်က ပြဿနာနဲ့ ဆင်တူ တဲ့အတွက် အတွေ့အကြုံကို ပထမပြဿနာဆီက အထောက်အကူ များစွာ ရနိုင်တယ်။

ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်

ဖြေရှင်းချက်က ပုလင်း ၃ ခု ပြဿနာ သုံးခုစဉ်ကနဲ့ သိပ်ဆင်တူ နေတယ်။ ဒီမှာ ဓားသွားတွေ နွယ်ယှက်တည်ဆောက်နေတဲ့ သရုပ်ဖော်ပုံ (၂) (မူရင်းစာမျက်နှာ ၁၄ ရှိ) က ရေအပြည့်နဲ့ဖန်ခွက်ကို အလယ် ကောင်မှာ ထောက်ခံနိုင်အောင် အားကောင်းနေရမယ်။ ဖြေရှင်းချက် လွတ်သွားဖို့ကလည်း ပထမပြဿနာမှာ တွေ့ခဲ့သလိုပဲ ရှိနေမှာပါပဲ။

တြိဂံနဲ့ စတုရန်းတို့ရဲ့ ဂုဏ်သတ္တိချင်း ခြားနားကြောင်း ခပ်စောစော

က မှတ်ချက်က မှန်ပေမယ့် ဒီနေရာမှာတော့ သက်ဆိုင်မှုမရှိပါဘူး။ ဒီမှတ်ချက်က ပုလင်း ၃ ခုပြဿနာကို အသုံးမချနိုင်ကြောင်း ထုတ်ယူတဲ့ အကြံပေးချက်ကြောင့် ပိုခက်ခဲနိုင်တဲ့အတွက် တကူးတက အားထုတ်ရ မယ်လို့ ဆိုလိုတာပါပဲ။

ပြဿနာတစ်ခုကို တလွဲဦးဆောင်နေတဲ့အတိုင်း ဆွေးနွေးတဲ့အခါ တိုင်းမှာ အလားတူစွာ အခြားပြဿနာတွေကိုလည်း ရှောင်နိုင်တာပါပဲ။ ရလဒ်တစ်ခုအနေနဲ့ အသုံးဝင်ကြောင်း ပြထားပြီးသား အတွေ့အကြုံတွေ ရဲ့ အခင်းအကျင်းတွေဟာ မသုံးဘဲနဲ့ ဖြစ်နေနိုင်တယ်။ ပုလင်း ၃ ခုနဲ့ ၄ ခု ပြဿနာတွေက သိပ်ခြားနားကြောင်း အကြံပေးဖို့ တကူးတက အားထုတ်ချက်က လျစ်လျူရှုထားသင့်ပါတယ်။ ခြားနားချက်ရှိနိုင်တယ် လို့ သင်ထင်ရင်တောင် ဒီပြဿနာနှစ်ခုနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ခြားနား တယ်လို့ သက်သေပြပြီးတဲ့အထိ အထိအခိုက်မရှိနိုင်ပါ။ ဒုတိယပြဿနာ ဟာလည်း ပထမပြဿနာနဲ့ အလားအတူတူပဲလို့ သဘောထားရင် အနည်းဆုံး ချဉ်းကပ်မှုလိုင်း တစ်လိုင်းတော့ ကမ်းလှမ်းရနိုင်တယ်။ ဒါ မှားနိုင်တယ်လို့ သက်သေပြသင့်တယ်။ ဘာကြောင့် ဒါ ဘာမတိကျ ရသလဲလို့ စဉ်းစားခြင်းက ပိုကောင်းတဲ့ချဉ်းကပ်မှုဆီ ဦးတည်သွားနိုင် သေးတယ်။

ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်နဲ့ပတ်သက်လို့ အရေးပါတဲ့ အချက်က ပုလင်း ၃ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်ဆီက အတွေ့အကြုံတွေ ကိုပဲ အသုံးပြုနိုင်ကြောင်းပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုအတွေ့အကြုံမျိုး အသုံးပြုရတဲ့ သက်သောင့်သက်သာရှိမှုကတော့ အသုံးပြုခြင်းရဲ့ ထိရောက်ချက်က အတွေ့အကြုံကို ဘယ်လိုမှတ်တမ်းတင်ထားသလဲ ဆိုတာအပေါ် မှီခိုနေ လို့ပါပဲ။ တကယ်လို့ အတွေ့အကြုံကို အသွင်လက္ခဏာ တစ်ခုအနေနဲ့ ရိုးရိုးပဲ မှတ်တမ်းတင်ထားမယ်ဆိုရင်တော့ အရာကိစ္စတွေလုပ်ပြီးတဲ့

သရုပ်ပြချက်အနေနဲ့ အတွေ့အကြုံဟာ ဖြစ်သင့်တာထက် များစွာ အသုံးဝင်မှု နည်းသွားနိုင်တယ်။

တကယ်လို့ အခြားတစ်ဖက်မှာ ပထမပြဿနာဖြေရှင်းချက်ဆီက အထွေထွေစည်းမျဉ်းတချို့ ထုတ်နုတ်ယူထားရင် ဒီလိုစည်းမျဉ်းတစ်ခုမျိုး ပြန်သတိရဖို့နဲ့ အသုံးပြုဖို့ လွယ်သွားပါလိမ့်မယ်။ သိပ်အထွေထွေကျတဲ့ စည်းမျဉ်းတစ်ခုကို ထောက်ခံတဲ့အရေအတွက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကြိုက်သလိုစီစဉ်ထားတဲ့ တည်ဆောက်ချက်တစ်ခုပေါ်မှာ စဉ်းစားနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုသာဆိုရင် ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာကလည်း ပြဿနာတောင် မဟုတ်နိုင်တော့ပါဘူး။ ဒီကြိုးပမ်းမှုက လေးထောင့်စတုရန်းနဲ့ တြိဂံပုံ စီစဉ်မှုတွေကြား ခြားနားမှုက လုံးဝမထိရောက်ပါဘူးလို့ အယူလွဲမှု ဖြစ်သွားနိုင်သေးတယ်။

အထွေထွေစည်းမျဉ်းတစ်ခုကို အောက်ပါပုံစံအတိုင်း (ပုံ ၂ မှာလို) ဖွဲ့နိုင်တယ်။ ထောင့် ၄ ထောင့် ကြိုက်ရာထောင့်က စတင်နိုင်တယ်။ ဓား A ကို ဓား B ပေါ် မှီလှဲထားပါ။ ဓား B ကို ဓား C ပေါ်၊ တစ်ခါ ဓား C ကို ဓား A ပေါ် အဆင့်ဆင့်မှီသွားရမယ်။ လားရာဘက်က နာရီလက်တံအတိုင်း တစ်ပတ်ပတ်ရမယ်။ ဓားဖြားတွေက သူ့ရဲ့အနီးစပ်ဆုံး အိမ်နီးချင်းထောင့်ကဓားပေါ် မှီနေရမယ်။

ဒီလို စည်းမျဉ်းမျိုးက ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာမျိုးမှာ တိုက်ရိုက် အသုံးပြုနိုင်ပြီး၊ ပုလင်း ၃ ခု ပြဿနာထက် ကြားဆက်သွယ်ချက် တစ်ခုပဲ ပိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဖြေရှင်းချက်က အချိန်တိုတိုနဲ့ ပြီးသွားတာပါ။

အခြားစည်းမျဉ်းတွေ၊ ချဉ်းကပ်ချက်တွေကို ပထမပြဿနာ ဖြေရှင်းချက်ဆီက ဆွဲယူနိုင်တယ်။ ဒီလိုလုပ်သွားရင် ဒုတိယတစ်ခု ဖြေရှင်းချက်လုပ်ဖို့ ပိုလွယ်သွားမယ်။

ဒီတည်ဆောက်ချက်ပြဿနာတွေရဲ့ သီးခြားအကျိုးအာနိသင် တစ်ခုက သူတို့ကို နည်းနည်းချင်းမြှင့်တင်သွားဖို့က မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီကိစ္စရဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာ မှန်ပြီး၊ ကျန်တာတွေ မှားတယ်လို့လည်း မေးခွန်းမထုတ်နိုင်ဘူး။ နောက်ဆုံး ဖြေရှင်းချက် ရောက်လာတဲ့တိုင်အောင် တဖြည်းဖြည်း တရွေ့ရွေ့တိုးတက်မှုအတွက် အခန်းရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ဖြေရှင်းချက်စတင်ရာက ပြီးပြည့်စုံတဲ့အထိ ဒါက အလုပ်ဖြစ်ချင် ဖြစ်နိုင်သလို မဖြစ်ချင်လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီလိုနည်းနဲ့ တိကျတဲ့ထုတ်ကုန် ကို အတွေးဖြစ်စဉ်အတွက် ပြင်ဆင်ပေးထားတယ်။

ဒီအချက်မှာ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတာက ပထမပြဿနာကို ဒဿနိကဗေဒ ချဉ်းကပ်ချက်တစ်ရပ်နဲ့လုပ်ရင် ဘယ်လောက်ထိရောက်မှု ရှိကြောင်း စစ်ဆေးကြည့်ဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဖြေရှင်းချက် သိပြီးသားဖြစ် တာနဲ့ ဒီချဉ်းကပ်ချက်မျိုး တွက်ထုတ်ဖို့ ယေဘုယျ လွယ်ကူတတ်ပါ တယ်။ ဒီလိုချဉ်းကပ်မှုမျိုးသုံးပြီး ပြဿနာကို လက်တွေ့ဖြေရှင်းရတာက အံ့ဩဖွယ်ရာ ခက်ခဲနိုင်ပါတယ်။

ပုလင်း ၂ လုံးကြားက ကွာဟချက်ကို ဓားတစ်ချောင်းက အလှမ်းမမီနိုင်ဘူးဆိုမှတော့ ဓားတွေအချင်းချင်း ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် သွားရမယ့် ပုံစံတချို့ကို မယူမဖြစ် ယူရတော့မှာပါပဲ။ ပုံစံတွေကတော့ မြောက်မြားစွာ ယူနိုင်ပါတယ်။ ဓားတစ်ချောင်းချင်းစီက အချင်းချင်း အပြန်အလှန် ထောက်ပံ့ရိုင်းပင်းချက်တွေ ပေးလိုက်ကြ၊ လက်ခံလိုက်ကြ နဲ့ တစ်ချိန်တည်းမှာ လုပ်ကြတာဖြစ်ပါတယ်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် လုံလောက်တဲ့အလျားရဲ့ ကျစ်လျစ်တဲ့တည်ဆောက်မှု အတွင်းမှာ ဓား တစ်ချောင်းကို အခြားဓားနှစ်ချောင်းနဲ့ ပေါင်းတဲ့ ချည်နှောင်သူအဖြစ် သုံးနိုင်တယ်။ ဓားတစ်ချောင်းက နောက်တစ်ချောင်းအတွက် ထောက်ပံ့သူ အဖြစ် နောက်ထပ်တစ်ချောင်းအတွက်လည်း အလားတူ၊ နောက်ထပ်

တစ်ချောင်းအတွက်လည်း အလားတူ၊ နောက်ဆုံးမှာ ပထမတစ်ချောင်းဆီ ပြန်ရောက်သွားတာနဲ့ပဲ နောက်ဆုံးအပြီးသတ်ဖြေရှင်းပြီး ဖြစ်သွားတယ်။

ဒီလိုချဉ်းကပ်မှုမျိုးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ပြဿနာက လက်တွေ့မှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူး။ ဒဿနကျကျနဲ့၊ နောက်ဆုံးအပြီးသတ်ဖြေရှင်းချက် က လက်တွေ့မှာ သံသယဖြစ်စရာတွေ ပေါ်လာတယ်။ ဒီချဉ်းကပ်နည်း ပုံစံက တစ်ခုခုရှာတွေ့ဖို့ လုပ်ရပ်စီမံကိန်းတစ်ခုထက်ပိုပြီး မကြာခဏ ဖြေရှင်းချက်တစ်ရပ် ဖော်ပြခြင်းကို တွေ့နေရတယ်။

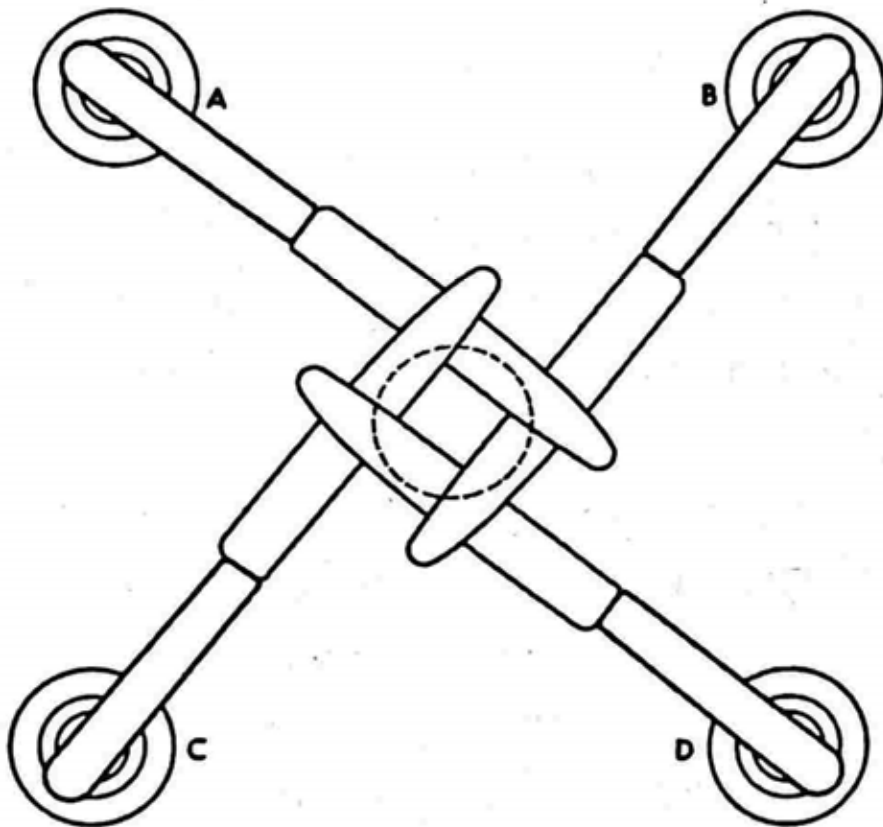
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးချင်းစီအတွက် သူ့ကိုယ်သူ မှတ်ချက်တချို့ အဓိပ္ပာယ် သတ်မှတ်သင့်တာတွေကတော့ အောက်ပါစာရင်းထဲကအတိုင်းပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

- ၁။ ယခင်ဖြေရှင်းဖူးတဲ့ ပြဿနာတစ်ခုနဲ့ ဆင်တူနေတာကို မရှိမဖြစ် အသိအမှတ်ပြုတာက ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရ ပိုလွယ်ကူစေတယ်။
- ၂။ ရင်ဆိုင်ပြီးသား ပြဿနာတွေနဲ့ ခြားနားတဲ့ပြဿနာတွေ လုပ်ဖို့ ပေါ်လာတဲ့ မနီးစပ်တဲ့ စဉ်းစားခြင်းတွေဆီ လမ်းလွဲ မသွားဖို့ အရေးပါတယ်။ ဒီလိုစဉ်းစားခြင်းတွေက ဘယ် လောက်ခိုင်မာမာ၊ ဘယ်လောက်အာဏာပိုင်ပိုင်၊ အရေး မဟုတ်လှပါဘူး။
- ၃။ အထွေထွေစည်းမျဉ်းတချို့က သီးခြားအတွေ့အကြုံတစ်ခု ကနေ ထုတ်နုတ်ယူတာ ဖြစ်နေခဲ့ရင်၊ အဲဒီ သီးခြားအတွေ့ အကြုံက များစွာ ပိုအဖိုးထိုက်တန်ပါလိမ့်မယ်။
- ၄။ စည်းမျဉ်းတစ်ခုက ပိုမိုယေဘုယျ ကျလေလေ၊ ပိုအဖိုးတန် လေလေ ဖြစ်လာနိုင်တယ်။
- ၅။ အတွေ့အကြုံက ပြင်ဆင်ပေးတဲ့ အခင်းအကွက်တွေ

သုံးတာက ပြဿနာဖြေရှင်းရေးရဲ့ အလျင်မြန်ဆုံးသော
နည်းလမ်းပဲဖြစ်တယ်။

သရုပ်ဖော်ပုံ (J)

‘ပုလင်း ၄ လုံးပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်’

တတိယရက်

ပြဿနာ (၃)

ဒီအချိန်မှာ ပုလင်း ၂ ခုပဲ သုံးမှာပါ။ ဒီပုလင်းတွေ တည့်တည့် ထောင်ပြီး သူတို့ရဲ့အောက်ခြေတွေကို ဓားတစ်ချောင်းရဲ့လက်ကိုင်နဲ့ ဓားသွားအလျားပေါင်းထားတဲ့ အရှည်နဲ့ ခွဲခြားထားတယ်။ ပုလင်းနှစ်လုံး စလုံးရဲ့ ကြားအကွာအဝေးက ပြီးခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုမှာထက် ပိုဝေးဝေး ခွာထားရမယ်။

ဓား ၄ ချောင်းစလုံးသုံးရဖို့ရှိတယ်။ ပုလင်း ၂ ခုကြား တံတား တစ်စင်း ထိုးတဲ့အခါ တံတားအလယ်ကောင်မှာ ရေအပြည့်နဲ့ ဖန်ခွက် တစ်ခွက် (ပုံမှာ အစက်ချစက်ဝိုင်းပုံနဲ့ ပြထား။) ကို ချထားရမယ်။ တံတားရဲ့ အဆုံးသတ်နေရာတွေက ပုလင်းထိပ်များအပေါ် ရပ်နားရ မယ်။ ဓားရဲ့ ဘယ်အစိတ်အပိုင်းမှ မြေပေါ်မထိရပါ။

ဖြေရှင်းရတဲ့ပြဿနာရဲ့ သက်သာမှုနဲ့ အမြန်နှုန်းတွေထက် ပိုအရေးကြီးတာက ယင်းရဲ့ဖြေရှင်းချက်ထဲ ပါနေတဲ့ ဦးနှောက်ဖြစ်စဉ်တွေ ဖော်ပြချက်တွေ တိကျဖို့ပါပဲ။ ဘာတွေဖြစ်ပေါ်လာနေသလဲဆိုတာ တိုတို ချမှတ်သားတဲ့ မှတ်စုတွေတောင်မှ အသုံးဝင်နိုင်တယ်။ ပေါ်လစီပေါ်က မှတ်စုတစ်ခု၊ ပါဝင်တဲ့စည်းမျဉ်းတွေနဲ့ ချဉ်းကပ်ချက်တွေက တစ်စုံတစ်ဦး

ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်စဉ်းစားခြင်း အပြုအမူထဲ အသုံးကျတဲ့ တီထွင်သိမှုတွေကို ပြင်ဆင်ပေးတယ်။

ချဉ်းကပ်ချက်တစ်ခုက အခြားအရာတွေထက် ခေါင်းထဲကို သဘာဝကျကျ ပိုဝင်လာတတ်တာတွေ ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ ရိုးရိုးသန့်သန့် စဉ်းစားနေတဲ့ အချိန်မှာတောင် ဦးနှောက်မှာ စိတ်နေစိတ်ထားနဲ့ အလေ့အထတွေ ရှိနေတတ်တယ်။ အလေ့အထတွေကို တစ်ကြိမ် အသိအမှတ်ပြုလိုက်တာနဲ့ ထိရောက်တယ်ဆိုရင် အားပေးတာ မထိရောက်ဘူးဆိုရင် ရှောင်ဖို့၊ သူတို့ကို တကူးတက လုပ်နိုင်ပါတယ်။

ပြဿနာကို ဖြေရှင်းဖို့ကျဆုံးရတာနဲ့ ကျဆုံးမှုရဲ့ အသေးစိပ်တွေ သတိထားမိနိုင်ဖို့က ပြဿနာကို လျင်မြန်စွာ ဖြေရှင်းရေးထက် ပိုအဖိုးတန်နေပေလိမ့်ဦးမယ်။

ပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်

ပြီးပြည့်စုံအောင် ပြေလည်စေမယ့် ဖြေရှင်းချက်မျိုး အခုတွေ့ရပါပြီ။ (သရုပ်ဖော်ပုံ-၃ အဖြစ် မူရင်းစာအုပ်ရဲ့ စာမျက်နှာ ၁၉ မှာ ပြထားတယ်။) တည်ဆောက်ပုံက လုံးဝကျစ်လျစ်ပြီး၊ ပုလင်းတွေ ကြားက ကွာဟချက်ကို စေ့ပေးတယ်။ တည်ဆောက်ပုံမှာ နည်းနည်းချိန်ညှိဖို့လိုတယ်။ ခက်တော့ မခက်ပါဘူး။ ဓားတွေရဲ့လက်ကိုင်က မပြားရင် အလယ်ကောင်မှာ ရေအပြည့်နဲ့ ဖန်ခွက်ကိုထားဖို့ ခက်ခဲနိုင်တယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် တည်ဆောက်ချက်ကတော့ ရေအပြည့်နဲ့ ဖန်ခွက်ကို တောင့်ခဲနိုင်လောက်အောင် အားကောင်းရမယ်။ ဓားတွေလည်း လိမ့်မသွားရအောင် လက်ကိုင်က ပြားချပ်နေရမယ်။

ဖြေရှင်းချက်က ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာတုန်းက ဖြေရှင်းချက်ကို တိုက်ရိုက်အခြေခံပါတယ်။ ဆက်စပ်မှုက ပုလင်း ၃ ခုနဲ့ ပုလင်း ၄ ခု

ကြားကလိုတော့၊ သိပ်မထင်ရှား မသိသာလှပါဘူး။ ချက်ချင်းကြီး အသုံးချနိုင်တဲ့ အထွေထွေစည်းမျဉ်းရယ်လို့လည်း မရှိဘူး။ ဘယ်သို့ ဖြစ်စေ၊ ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာကို သေချာစွာ ပြန်စဉ်းစားတာက ဖြေရှင်းချက်ဆီ ဦးတည်သင့်ပါတယ်။ ဒီပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်နောက်လိုက်ခြင်းက ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်ကို ပြန်လည်ထုတ်လုပ်ခြင်းလည်း ဖြစ်တယ်။

မူလ စာမျက်နှာ ၂၀ မှာပြထားတဲ့ သရုပ်ဖော်ပုံ ၄ ကို ကြည့်ပါ။ ပုလင်း ၂ ခု B နဲ့ C ကြားမှာ တံတားထိုးကြတဲ့ ဓားတွေရဲ့ပုံဖွဲ့မှုကို တွေ့နိုင်တယ်။ အဲဒီပုံမှာ ပုလင်း A နဲ့ D ကို ဖယ်ရှားလိုက်ရင် ဘာဖြစ်သွားမလဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ တည်ဆောက်ချက်တစ်ခုလုံး ပြုလဲ ကျသွားပါလိမ့်မယ်။ ပုလင်း A နဲ့ D အပေါ် ဓားသွားအဖျားတွေ ရပ်နားထောက်ပံ့ထားဖို့က မလုပ်မဖြစ်တဲ့ ကိစ္စဖြစ်ပြီး ပုလင်း B နဲ့ C အကြား တံတားထိုးတဲ့ တည်ဆောက်ချက်ရဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လေးစားမှုလည်းဖြစ်တယ်။

လီဗာအရှည်ကြီး ချဲ့ထွင်နင်းထားရတဲ့ ပုလင်း A ရဲ့ (သရုပ် ဖော်ပုံ (၄) မှာ အစက်ချမျဉ်းတွေပြထား) ဓားထောက်ပံ့ချက်ကို စဉ်းစားကြည့်ပါ။ လီဗာရဲ့ တခြားအဆုံးကို ဖိထားတာက ပုလင်း A ကို အပေါ်ဘက် ထောက်ပံ့ရမယ့်အစား လုပ်ရတာဖြစ်တယ်။

ဓားကိုတော့ လီဗာအဖြစ် ချဲ့လို့မရပါဘူး။ လီဗာရဲ့တခြား တစ်ဝက် သိမ်းပိုက်မယ့်နေရာကို အသေအချာဝိုက်ပြီး သိမ်းနိုင်တာပါပဲ။ အခင်းအကွက်တွေ အပြန်အလှန် လိမ်ယှက်တာလို မပြောင်းဘဲနဲ့ ဒါကို လုပ်နိုင်တယ်။ ဒီဓားက အခုဆိုရင် ပုလင်း D ပေါ် ရပ်နားနေတဲ့ဓားနဲ့ မျဉ်းပြိုင်ဖြစ်နေပြီ။ ဓားလက်ကိုင်ရဲ့ အလေးချိန်က အောက်စိုက်တဲ့အားကို လုပ်ပေးတဲ့အတွက် ပုလင်း A ရဲ့ အပေါ်ဘက်ဆီ ထောက်ပံ့ပေးနေတာ

ကို အစားထိုးပေးတာပါပဲ။

ပုလင်း D ပေါ် ရုပ်နားတဲ့ဓားကလည်း အလားတူ ဖက်ရှင် အတိုင်းပဲရှိတယ်။ ပုလင်း A နဲ့ D တို့ကို ဖယ်ရှားလိုက်ရင် ပုလင်း B နဲ့ C ကြား တံတားမှာ ဘာတွေကျန်ခဲ့မလဲ။ ဒါဟာ ပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်ပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာရဲ့ဖြေရှင်းချက်က ပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်ထဲကို ပြောင်းလဲသွားတဲ့နည်းကတော့ ထောက်ပံ့တဲ့ပုလင်းရဲ့ အပေါ်ဘက်လှည့်တဲ့ အားနေရာမှာ၊ ဓားရဲ့အလေးချိန်ရဲ့ အောက်စိုက်တဲ့ အားနဲ့ ပြောင်းလဲလိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပုလင်း ၄ ခု ဖြေရှင်းချက်က ပုလင်း ၂ ခုဆက် တံတားမှာ အပိုထောက်ပံ့ချက်နှစ်ခုနဲ့ တွဲပေးလိုက်တာပဲလို့ သဘောထားရမယ်။ ဒီကိစ္စမှာ ဓားတစ်ချောင်းကို စိတ်ကူးယဉ် လီဗာရဲ့အစိတ်အပိုင်းအနေနဲ့ စဉ်းစားတဲ့အတွက် အံဆုံးတစ်ဖက်မှာ အောက်စိုက်တဲ့ဖိအားနဲ့ တခြား အဆုံးမှာ အပေါ်ဘက်လှည့်တဲ့ ဖိအားတို့က မျက်မြင်အရ လျှောစီးသလို ဖြစ်နေတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ အလားတူ ဓားတစ်ချောင်းပဲ စိတ်ကူးယဉ် လီဗာအဖြစ် အစားထိုးသရုပ်ဆောင်ပြီး သီးခြားအနေအထား ၂ ခု လိုအပ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါက တကယ်ရှုပ်ထွေးတဲ့ဖြစ်စဉ်ပါပဲ။ အထက်ပါ စဉ်းစားခြင်း တချို့ကို သုံးခြင်းဖြင့် အလားတူဖြေရှင်းချက်ကို ရနိုင်တယ်။ လုံးဝ ခြားနားတဲ့အမှုအရာနဲ့ ဒါကိုရောက်နိုင်တာပါပဲ။

ဓားအလေးကို ရပိုင်ခွင့်အဖြစ်ကြည့်ရင်း ပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာကို ပုလင်း ၄ ခုပြဿနာမှာ ပုလင်း ၂ ခုမပါဝင်ဘဲ ကြည့်ရင်း အပေါ်ဘက် လှည့်တဲ့ ထောက်ပံ့အားနေရာမှာ အောက်စိုက်တဲ့ဖိအားကို အဆုံး တစ်ဖက်မှာ အစားထိုးရင်း ဓားတစ်ချောင်းမှာ လီဗာရဲ့ ထက်ဝက်စီပုံဖွဲ့ပြီး

အနေအထားနှစ်ခုလုပ်ခြင်းဖြင့် နောက်ဆုံးမှာ ပြဿနာဖြေရှင်းဖို့ ဖြစ်နိုင် တော့တယ်။

တစ်စုံတစ်ခုကို စဉ်းစားဖို့ လမ်းများစွာရှိပါတယ်။ အထင်ရှားဆုံး လမ်းက အသုံးဝင်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း သက်သေထူပြီးဖြစ်ပါတယ်။

ပထမမှာ ပုလင်း ၃ ခု၊ ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာတွေက အတွေ့ အကြုံက ပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာမှာ အသုံးမဝင်သယောင် ထင်ရတယ်။ ချက်ချင်းသုံးရနိုင်တဲ့ အခင်းအကွက်မျိုး မရှိလို့ပဲဖြစ်တယ်။ ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာကို သေချာစွာ ပြန်လည်စစ်ဆေးခြင်းက ယင်းရဲ့သက်ဆိုင်မှု တွေ ထင်ရှားမလာမီမှာ လိုအပ်ပါတယ်။

ဒီလိုနည်းနဲ့ အတွေ့အကြုံဟောင်းတွေ ပြန်စစ်ဆေးရတာ အသုံး ဝင်မှုမှာ အကန့်အသတ်တစ်ခုက ရှိနေတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံ အတိတ်က အတွေ့အကြုံထဲမှာ မျဉ်းပြိုင်တစ်ခုကို အချိန်ကြာမြင့်စွာသုံးပြီး ရှာနေ တာထက် လတ်ဆတ်တဲ့ပြဿနာ ချဉ်းကပ်နည်းက ပိုထိရောက်တာ လည်း ရှိတယ်။ ဒါက တခြားပြဿနာတွေက ဘယ်လောက်ဆင်တူ သလဲပေါ်မှာ မူတည်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလားတူချက်တွေကို စုံစမ်း ထောက်လှမ်းရာမှာ ဘယ်လောက်ကောင်းကြောင်းပေါ်မှာ မှီခိုနေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာ ဖြေရှင်းချက်မှာ ပုလင်း ၄ ခု ပါဝင်လာနိုင် တာကို နားလည်ရတာ သိပ်ကောင်းပါတယ်။

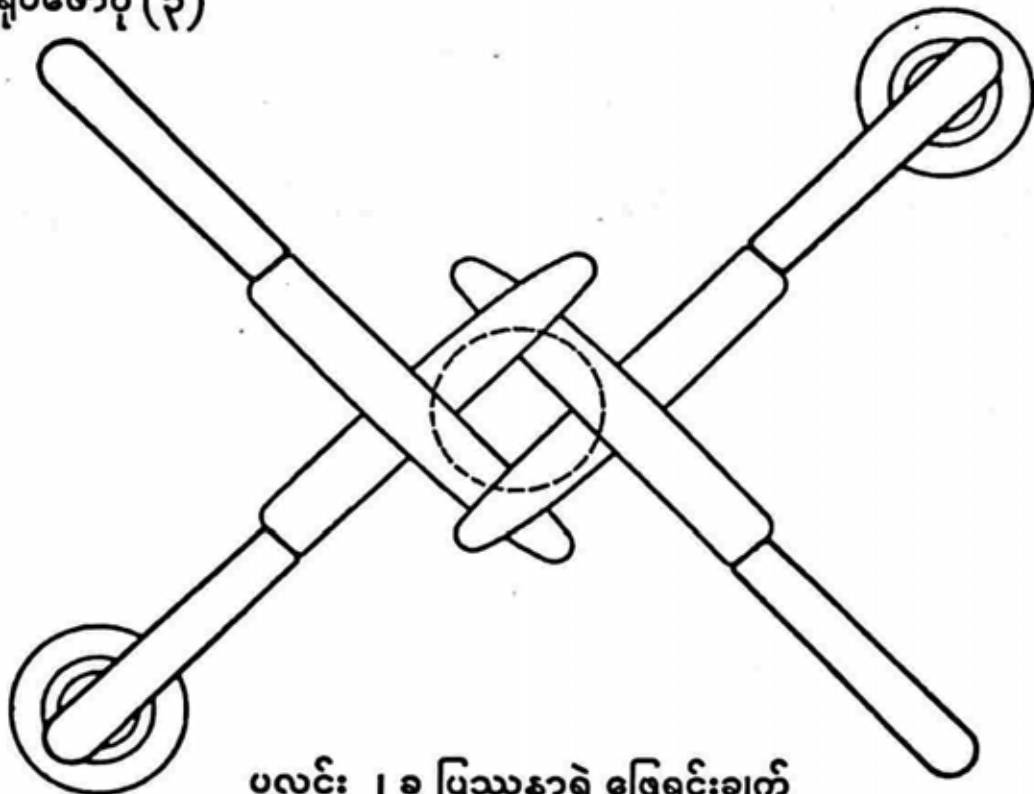
ပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ မှတ်စုတွေကတော့ အောက်ပါအတိုင်းပါပဲ။

- ၁။ အရာတွေကို ခြားနားတဲ့လမ်းတွေနဲ့ ကြည့်နိုင်စွမ်းအားက အလွန်တရာမှ အသုံးဝင်နိုင်တယ်။ အရာတွေကို သူတို့ရဲ့ လတ်တလော ချက်ချင်း အသုံးဝင်မှုဘက်က မကြည့်ဖို့က အရေးပါလှပါတယ်။

- ၂။ ဆက်ဆံရေးတွေကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ အသိအမှတ်ပြုနိုင်စွမ်း အားက ယင်းတို့ကို လက်ရာကျွမ်းဖို့ရာ ဖြစ်နိုင်တယ်။
- ၃။ အတွေ့အကြုံက ထုတ်နုတ်ယူတဲ့ အထွေထွေစည်းမျဉ်းက အတွေ့အကြုံရဲ့အသုံးဝင်သတင်းအချက်တွေ အကုန်အစင် မပါနိုင်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ ပြန်စစ်ဆေးတာက သီးပွင့်ဝေဆာနိုင်တယ်။
- ၄။ အလားတူ ဖြေရှင်းချက်ဆီရောက်ဖို့ ခြားနားတဲ့လမ်းတွေ ရရှိနိုင်တယ်။

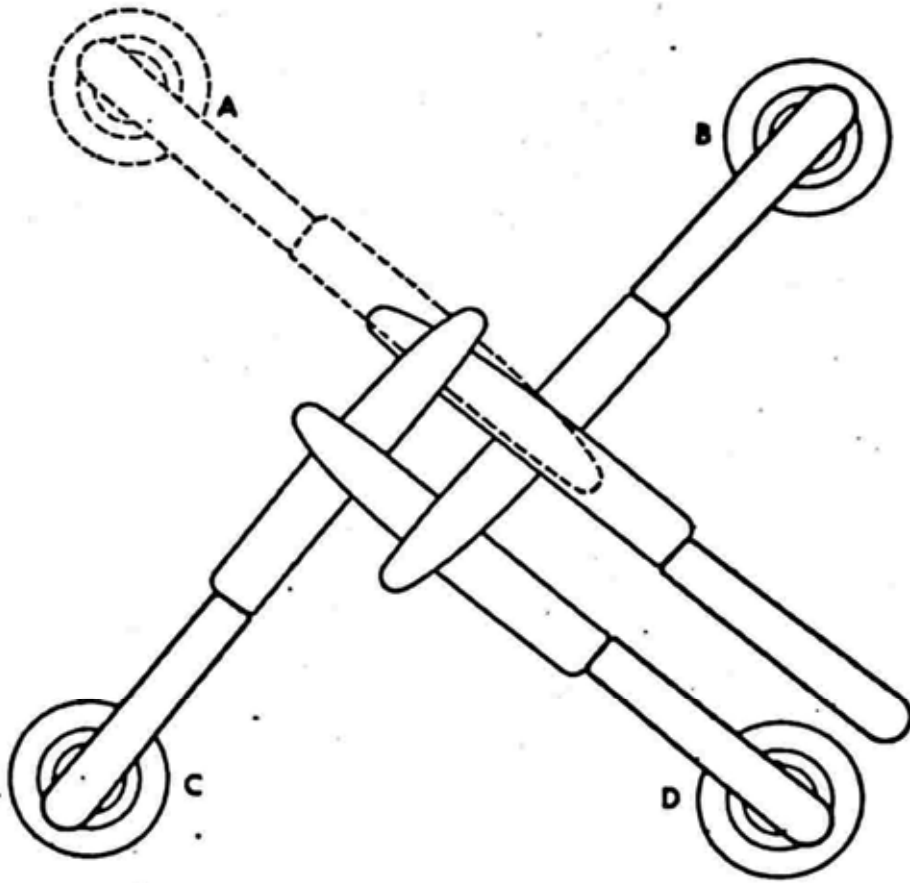

သရုပ်ဖော်ပုံ (၃)

ပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်

သရုပ်ဖော်ပုံ (၄)

“ပုလင်း ၂ ခု ပြဿနာကို ပုလင်း ၄ ခု ပြဿနာဆီက ထုတ်နုတ်ယူတဲ့
ဖြေရှင်းချက်”

စတုတ္ထရက်

ပြဿနာ (၄)

ပုလင်း ၂ ခုကို အပေါ်ထိပ်လှည့်ထားပါ။ သူတို့အောက်ခြေများက ဓားတစ်ချောင်းအလျားထက် ကျော်အောင် ချထားရမယ်။ ဓား ၃ ချောင်းသုံးပြီး ပုလင်းတစ်လုံးရဲ့ထိပ်မှ အခြားပုလင်းထိပ်သို့ တံတားထိုးတည်ဆောက် ဆက်သွယ်ရာမှာ၊ ဓားတွေရဲ့ ဘယ်အစိတ်အပိုင်းမှ မြေကြီးနဲ့ ထိခွင့်မရှိပါ။ တံတားက ရေအပြည့်ထည့်ထားတဲ့ ဖန်ခွက်ကို ထောက်ခံနိုင်အောင် အားကောင်းရမယ်။

ယုတ္တိဗေဒလုပ်ငန်းစဉ်၊ ဒါမှမဟုတ် သီးခြားစီမံကိန်း အစီအစဉ် မရှိ အမှားအဖြစ်ခံတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်မျိုးကို ပြဿနာဖြေရှင်းရေးအတွက် သုံးနိုင်တယ်။ ဒီလုပ်ငန်းစဉ် ၂ ရပ်အနက် ဘယ်ဟာကို ဆုံးဖြတ်ဖို့က အအောင်မြင်ဆုံး သက်သေပြနိုင်တာကိုပဲ မှီငြမ်းဖို့ကြိုးစားပါ။ အခြားအရာတွေ မသေချာရင် ဒီ ၂ နည်း ရောသုံးတာကိုပဲ လုပ်ပါ။ တခြား ပြဿနာတွေဆီက ရတဲ့အတွေ့အကြုံက ပြဿနာဖြေရှင်းရေးကို ပိုလွယ်အောင် ပိုထိရောက်အောင် လုပ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ထိရောက်ဖို့က သိစိတ်ရှိရှိ ထိန်းချုပ်စဉ်းစားဖို့ မလိုပါဘူး။ စဉ်းစားခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်ထဲမှာ ထိုးထွင်းမှုကိုအားပေးရေး ရည်စူးချက်က လက်

တွေ့ပြဿနာတွေ အတွဲလိုက်ပြင်ဆင်ပေးရမှာဖြစ်ပြီး ထိန်းချုပ်မှုတိုးလာ
 ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သတိရှိမှုရဲ့တန်ဖိုးက အမှားတွေနဲ့ အလဟဿပြုန်း
 တီးစေတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေကို အသိအမှတ်ပြုရေးထဲမှာ လဲလျောင်းနေပါ
 တယ်။ ဒါတွေ တစ်ကြိမ်ဖွဲ့စည်းမိလိုက်တာနဲ့ တကူးတက အားထုတ်
 ချက် တစ်ခုမှမပါဘဲ၊ အနာဂတ်မှာ သူတို့ကိုရှောင်နိုင်ဖို့ ဖြစ်လာမှာပါ။

လေ့လာစရာ သင်ခန်းစာရှိနေတယ်လို့ သတိရှိထားခြင်းနဲ့
 သင်ခန်းစာကို လေ့လာရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပထမဦးစွာ သင်ခန်းစာရဲ့
 ကြီးကျယ်ခမ်းနားမှုကိုသာ တွေ့ကြုံရဖို့ရှိပါတယ်။ စဉ်းစားခြင်းလုပ်ရပ်
 အကဲဖြတ်ရေးတွေလုပ်ဖို့ ပြဿနာတွေက အခွင့်အလမ်း ပြင်ဆင်ပေးမှု
 မှာ သိပ်လွယ်နေတယ်လို့ တွေ့ထားရင်၊ ဒီအခွင့်အလမ်းတွေကို လုပ်ဖို့
 မလိုပါဘူး။ လူတွေဟာ တခြားရွေးစရာ ဖြေရှင်းချက်တွေနဲ့ ဖြစ်နိုင်ခြေ
 တွေအားလုံးကို အားအကုန်ခံကြည့်ရင်းနဲ့သာ အပန်းဖြေနိုင်သေးတယ်။

ပြဿနာတွေက ဖြေရှင်းဖို့ သိပ်ခက်ခဲလွန်းတယ်လို့ တွေ့ထားသူ
 တွေအတွက်တော့ ဒီခက်ခဲမှုသဘာဝထဲမှာ ထိုးထွင်းမှုတချို့ ရယူနိုင်ပါ
 တယ်။ စိတ်ကူးဉာဏ်ကွန့်မြူးနိုင်မှု ကင်းမဲ့ခြင်းကတော့ လွယ်လွယ်နဲ့
 မကုစားနိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အတွေ့အကြုံကနေ စည်းမျဉ်းထုတ်နုတ်ယူ
 ရေးမှာ ကျဆုံးရတာနဲ့ အတွေ့အကြုံကနေ သတင်းအချက်အလက်တွေ
 အများဆုံးထုတ်ယူရေးမှာ ပျင်းရိနေမှုကိုတော့ ပြောင်းလဲလို့ရပါတယ်။
 ကျစ်လျစ်တောင့်ခဲ အသေလိုဖြစ်နေရတာက ပြဿနာဖြစ်နေရင်တော့
 အရာကိစ္စတွေကို ခြားနားတဲ့နည်းလမ်းတွေနဲ့ ကြည့်ရှုရေးအလေ့အထ
 တွေကို လေ့ကျင့်နိုင်ပါတယ်။

ပြဿနာတစ်ခုချင်းစီမှာ သူ့ကိုယ်ပိုင်စဉ်းစားနည်း ရှိကြတာချည်း
 ပါပဲ။ တစ်ခုချင်းစီက တိကျမှန်ကန်တဲ့ အဖြေတွေရဖို့အတွက် လက်တွေ့
 ပြဿနာတစ်ရပ်အဖြစ် သဘောထားနိုင်တယ်။ အဖြေရဲ့မှန်ကန်မှုကို

ဒီနေရာမှာ အကြံပေးတဲ့ ဖြေရှင်းချက်တွေရဲ့ သဘောတူချက်တွေနဲ့ မဆုံးဖြတ်ရဘဲ ပြဿနာရဲ့လိုအပ်ချက်တွေ ပြည့်မီရဲ့လားဆိုတာနဲ့ပဲ ဆုံးဖြတ်ရမှာပါ။

ပြဿနာတစ်ခုကရတဲ့ အတွေ့အကြုံက နောက်ပြဿနာအတွက် ဖြေရှင်းချက်အဖြစ် အသုံးဝင်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အတွဲတစ်ခုနဲ့အတူ ပြဿနာ တွေကို ယူဆောင်နိုင်တယ်။ ဒီလိုနည်းနဲ့ ပြဿနာတွေဟာ ပြဿနာ ဖြေရှင်းရေးအတွက်သာမက အတွေ့အကြုံကိုင်တွယ်ရေးအတွက် အခွင့် အလမ်းလည်း ဖြစ်နေတယ်။ လက်တွေ့မှာ အတွေ့အကြုံတွေ ကိုင်တွယ် ခြင်းက ပြဿနာဖြေရှင်းရေးသန့်သန့်ထက် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ရှောင်တခင် စဉ်းစားခြင်းမှာ ပိုကျယ်ပြန့်တဲ့ နေရာတစ်ခုကို ယူထားဖွယ်ရှိပါတယ်။

တိကျတဲ့ အဖြေတွေမရှိတဲ့ မေးခွန်းတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအတွေ့အကြုံကသာ အဖြေတွေကို ပြင်ဆင်ပေးနိုင်တယ်။ ဦးနှောက်တချို့ကတော့ ရနေတဲ့အတွေ့အကြုံကို အလိုလျောက် ဖွဲ့စည်း တတ်တယ်။ သိစိတ်ရှိရှိ အားထုတ်မှုတစ်ရပ်က ဝင်နှောက်စွက်ဖက်ဖို့ပဲ ရှိမယ်။

ဦးနှောက်တချို့မှာ အတွေ့အကြုံက ခပ်လွယ်လွယ်ရယူနိုင်ပေမယ့် တခြားဦးနှောက်တွေမှာ သိစိတ်ရှိရှိ သေချာစွာ မဆင့်ခေါ်ဘဲနဲ့တော့ ရနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ပြဿနာတွေရဲ့အဆုံးမှာ လူတစ်ဦးချင်းစီဟာ သူ့ဦးနှောက်က ဘယ်လိုပြုမူသလဲဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပိုကောင်းတဲ့ အယူအဆတစ်ရပ် ရှိလာနိုင်ပါတယ်။

ဒုတိယပြောက် ပုလင်းနှစ်လုံးပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်

ပထမဆုံးပုလင်း ၂ လုံး ပြဿနာပြီးတဲ့နောက် ချက်ချင်း ဒီပြဿနာလာခဲ့ရင်တော့ ဖြေရှင်းချက်က ပိုလွယ်ကူလိမ့်မယ်။

ဓားတွေကို စီစဉ်ထားပုံက (သရုပ်ဖော်ပုံ (၅) ဖြစ်တဲ့ မူရင်း စာမျက်နှာ ၂၆) ပုံအတိုင်းပဲ ဖြစ်တယ်။ ပုလင်း ၂ လုံးဆီ လိုအပ်တဲ့ အလျားနဲ့ ရောက်နိုင်ဖို့ အနည်းဆုံး ဓားနှစ်ချောင်းပဲသုံးဖို့ လိုနေစဉ်မှာ ဓား ၃ ချောင်း သုံးနိုင်တယ်ဆိုတာ မှတ်သားစရာပါပဲ။

တည်ဆောက်ချက်က မနေ့က တတိယပြဿနာပါ။ ဓား ၄ ချောင်းနဲ့ တံတားထိုးတာထက် များစွာပိုတည်ငြိမ်ပါတယ်။ ‘ရေအပြည့် ထည့်ထားတဲ့ဖန်ခွက်’ (ပုံမှာ ယင်းကို အစက်ချစက်ဝိုင်းပုံနဲ့ အလယ် ကောင်မှာ ပြထားတယ်။) ကို နေရာချထားပုံက မထင်ရှားလှဘူး။ ဖန်ခွက်ရဲ့အလေးချိန်က မထောက်ပံ့ထားတဲ့ ဓားအပေါ်မှာ လက်တွေ့ ရပ်နားနေတယ်။ ဓားရဲ့အလေးချိန်က ရေအပြည့်ဖန်ခွက်နဲ့ ချိန်ခွင်လျှာ ညှိဖို့ လုံလောက်ကြောင်းကိုတော့ သံသယဖြစ်စရာမလိုဘူးလို့ ဆိုလိုပါတယ်။

တံတားရဲ့တြိဂံပုံ သဘာဝက ပြီးခဲ့တဲ့ပြဿနာထက် တည်ဆောက် ချက်မှာ ချိန်ခွင်လျှာညှိဖို့ လွယ်ကူအောင် လုပ်ပေးနေတယ်။

ပုလင်း ၃ လုံး ပြဿနာမှာ သုံးခဲ့တာနဲ့ အလားတူစွာ ဓား ၄ ချောင်း တံတားထိုးဖို့ ပုလင်း ၄ လုံးပြဿနာမှာ သုံးခဲ့တာတွေ အတိ အကျ တူနေခြင်းအားဖြင့် ပြဿနာကို ဖြေရှင်းနိုင်သွားပါတယ်။ သဲလွန်စက ဓားတွေရဲ့ အရေအတွက်ဖြစ်နိုင်တယ်။

ပုလင်း ၃ လုံး ပြဿနာထဲ ဓားတွေအနက် တစ်ချောင်းအသုံး ပြုခြင်းက ပုလင်း ၄ လုံး ပြဿနာထဲ ဓား ၂ ချောင်း သုံးခြင်းနဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်ချင်း အတိအကျတူနေတာကတော့ စဉ်းစားခြင်းမှာ မဟာခုန် ကျော်ခြင်းမဟုတ်တာ သေချာတယ်။

တံတားက ယင်းရဲ့ထောက်ပံ့ချက်တွေကြားမှာ မျဉ်းဖြောင့်အတိုင်း မပြေးပါဘူး။ ဒီတံတားရဲ့ ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ တြိဂံပုံစံက ပုလင်း ၃ ခု

ပြဿနာမှာ အထောက်အပံ့တစ်ချောင်းကို ဖယ်လိုက်ရင်း ဘာဖြစ်လာမလဲလို့ စဉ်းစားသူတချို့ကို မတားဆီးနိုင်ပါဘူး။ တတိယဓားရဲ့ အနေအထားပြောင်းလဲမှုကို စဉ်းစားတာက ဒီအပေါ် ရေအပြည့်ဖန်ခွက်ရဲ့ ချိန်ခွင်လျှာညှိရေး ဖြစ်နိုင်စွမ်းတွေ ထင်ရှားလာတဲ့အခါမှာဖြစ်ပြီး ဖြေရှင်းချက်လည်း ပေါ်လာပါတော့တယ်။ ထောက်ပံ့ရေးအတွက် အလေးတစ်ခု အစားထိုးရေး အထွေထွေစည်းမျဉ်းကို အသုံးပြုခြင်းကလည်း ထိရောက်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်ကတော့ သိပ်တည့်တည့် မတ်မတ် တစ်ဖြောင့်တည်း ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။

ဖြေရှင်းချက်ရဲ့ အပြီးသတ်ရိုးစင်းမှုက ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အတွေ့အကြုံရဲ့ အကျိုးတရားမပါဘဲနဲ့ ရှာတွေ့လိမ့်မယ်လို့ ဆိုလိုရာ မရောက်ပါဘူး။

တကယ်လို့ ဓား ၂ ချောင်းက ပုလင်းဘူးခွံ ၂ လုံးကြား ကွာဟချက်ကို ဖြည့်ဆည်းနိုင်ရုံ သုံးလိုရတဲ့အခါမှာ တတိယဓားက အခြားဓား ၂ ချောင်း တည်ဆောက်ချက်ထဲမှာ ရေအပြည့်ဖန်ခွက်ရဲ့ ထောက်ပံ့ချက်အကူနဲ့ လုံလောက်အောင် အားကောင်းကောင်းနဲ့ ဘယ်လို ချည်နှောင်သုံးသွားပါလိမ့်မလဲ။

ဒီပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်ထဲမှာ အောက်ပါထင်မြင်ချက်တွေ မှတ်ချက်ပေါ်လာနိုင်ပါတယ်။

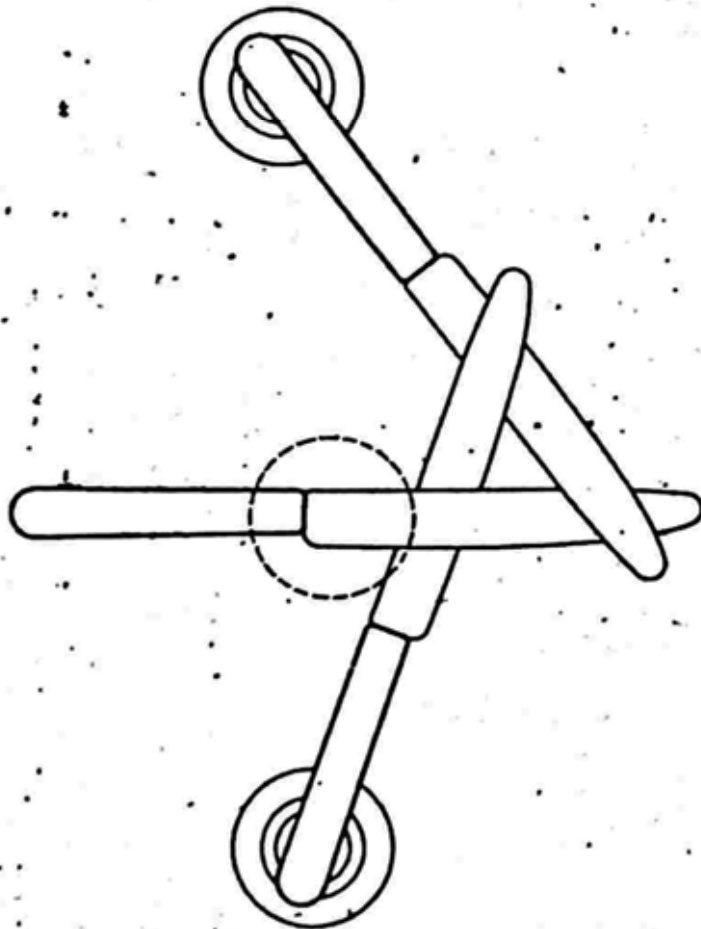
- ၁။ သီးခြားအတွေ့အကြုံတွေ မြောက်မြားစွာရဲ့ အပြန်အလှန် လုပ်ရပ်ကို ပြဿနာတစ်ရပ် ဖြေရှင်းဖို့ လိုအပ်နိုင်တယ်။
- ၂။ နောက်ပြဿနာဖြေရှင်းရေးမှာ သီးခြားလုပ်ငန်းစဉ် သုံးစွဲခြင်းလို အထွေထွေစည်းမျဉ်းတွေ အသုံးမပြုဘဲ၊ တိုက်ရိုက် အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။
- ၃။ ပြဿနာတစ်ရပ်ဖြေရှင်းဖို့ အားထုတ်ချက်တစ်ရပ်ကို

သိပ်စောစီးစွာ မစွန့်လွှတ်သင့်ဘူး။ ဘာကြောင့်ဆို မနီးစပ်
ဘူးလို့ ထင်ရတာကြောင့်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အားထုတ်မှုကို
တစ်ခုလုံးအဖြစ် ကြည့်မြင်သင့်ပါတယ်။

၄။ ပြဿနာတစ်ခု တင်ပြတဲ့နည်းလမ်းက ဖြေရှင်းတဲ့ သက်
သာမှုဆီ ကြီးမားစွာ ခြားနားမှုလုပ်နိုင်ပါတယ်။

သရုပ်ဖော်ပုံ (၅)

‘ဒုတိယပုလင်း ၂ လုံး ပြဿနာရဲ့ ဖြေရှင်းချက်’

ပဉ္စမရက်

ပြဿနာ (၅)

ပုလင်းဘူးတစ်ဘူးတည်းရဲ့ထိပ်မှာ တည်ငြိမ်တဲ့ ပလက်ဖောင်း တစ်ခုကို ဓား ၄ ချောင်း အကုန်သုံးစွဲရင်း တည်ဆောက်ပါ။ ဘယ်ဓားရဲ့ မည်သည့်အစိတ်အပိုင်းမျှ မြေကြီးကို မထိရပါ။

ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ ရေအပြည့်နဲ့ဖန်ခွက် (သရုပ်ဖော်ပုံ (၆) မှာ အစက်ချစက်ဝိုင်းပုံနဲ့ ပြထားတယ်။) ကို နေရာချပါ။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ရေအပြည့်ဖန်ခွက် လာမချမီမှာကတည်းက ပလက်ဖောင်းက တည်ငြိမ်နေမှာပါ။

ပြဿနာဖြေရှင်းဖို့ ကြိုးစားတဲ့သင်တန်းမှာ၊ လူအချို့က ဓားတွေရဲ့ အစိအစဉ်ကို ခြားနားချက်အမျိုးမျိုးနဲ့ ကြိုးစားကြတယ်။ ကျန်တဲ့သူတွေ က နည်းနည်းပဲ လုပ်ကြည့်ကြတယ်။ ဒါက ပြဿနာဖြေရှင်းသူရဲ့ စိတ် ကူးဉာဏ် သို့မဟုတ် ရွေးထားတဲ့နည်းစနစ်ပေါ် မူတည်နေတယ်။ ခြားနားတဲ့အယူအဆတွေ တစ်ခုပြီးနောက်တစ်ခု ကြိုးစားရင်း နောက်ဆုံး မှာ ဖြေရှင်းချက်တစ်ခုဆီ ဦးတည်သွားပါတော့တယ်။ အခြားတစ်ဖက်မှာ အယူအဆတွေ အလျှံပယ်ပုံအောနေတာက ယုတ္တိဗေဒဆိုင်ရာ ချဉ်းကပ် ချက် တိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်းကို ရှုပ်ထွေးသွားစေနိုင်တယ်။